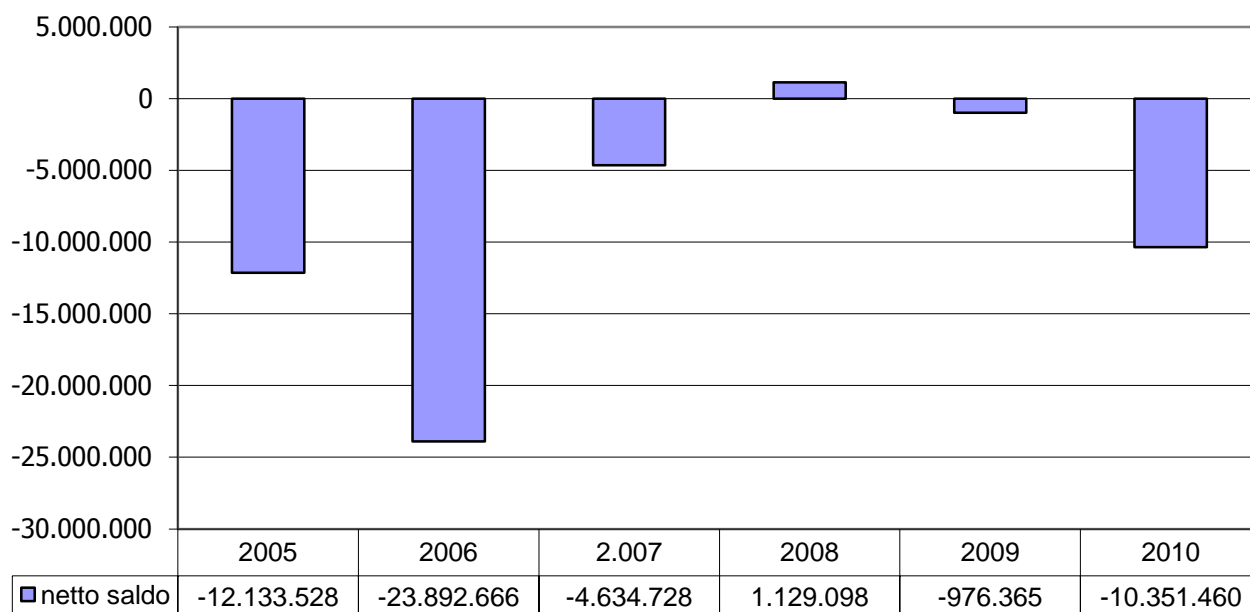

Doelstelling	18.1.1 Een efficiënte en kwaliteitsvolle overheid en regelgeving draagt in 2020 op structurele wijze bij tot het welzijn en de welvaart van de bevolking.
Kernindicator	Netto saldo gemeten administratieve lasten
Definitie	Administratieve lasten zijn de kosten van de administratieve handelingen die actoren moeten uitvoeren voor de naleving van wettelijke informatieverplichtingen aan de overheid, ongeacht of zij die handelingen ook zonder wettelijke verplichting zouden uitvoeren. Die kosten zijn additioneel ten opzichte van de kosten om de administratie van hun kernproces op orde te hebben en gaan uit van een efficiënte naleving van de informatieverplichtingen door de actoren.
Streefwaarde	Niet expliciet bepaald- negatieve waarde dwz verlaging van administratieve lasten
Dimensies	Beschikbaar per beleidsdomein, lasten voor overheden en voor externe gebruikers (burgers, bedrijven)
Vergelijking ruimte	Enkel voor Vlaanderen, niet vergelijkbaar met regio's
Vergelijking tijd	sinds 2005
Frequentie en stiptheid	Jaarlijks, per kwartaal beschikbaar
Laatst gewijzigd	6/01/2011
Meetmethode	Voor elk dossier dat op de Vlaamse Regering geagendeerd wordt voor 1e principiële goedkeuring en dat een wijziging van de administratieve lasten tot gevolg heeft, moeten deze administratieve lasten gemeten en gerapporteerd worden via de RIA of via de Nota aan de Vlaamse Regering (als er geen RIA moet opgemaakt worden). Deze kosten bestaan uit 2 componenten: 1) de tijdsbestedingskosten (tijdsbesteding * uurtarief * aantal actoren * periodiciteit) en 2) de out-of-pocketkosten: de reële uitgaven die gepaard gaan met het naleven van informatieverplichtingen. Voorbeelden zijn de kost van een aangetekende zending, een verplaatsing naar het gemeentehuis, ... De metingen van administratieve lasten gebeuren obv het standaard Kosten Model.
Bron data	Dienst Wetmatiging
Meer informatie	www.wetsmatiging.be

Saldo administratieve lasten, globaal, in euro

Bespreking

Sinds de invoering van de compensatieregel binnen de Vlaamse overheid (sinds 1/1/2005) werd jaarlijks een afname van de administratieve lasten van nieuwe of wijzigende regelgeving gemeten. Enkel in 2008 werd een lichte toename aan administratieve lasten gemeten.

Doelstelling	18.1.2 Een efficiënte en kwaliteitsvolle overheid en regelgeving draagt in 2020 op structurele wijze bij tot het welzijn en de welvaart van de bevolking.
Kernindicator	Kwaliteit van regelgeving en van het regulariseringsmanagement
Definitie	De kwaliteit van regelgeving is het percentage van de regelgevingsdossiers die een wetgevingstechnisch en taalkundig advies kregen en waarvoor de RIA-beoordeling (reguleringsimpactanalyse) gunstig (> 50%) was.
Streefwaarde	Streefdoel niet bepaald, stijging
Dimensies	
Vergelijking ruimte	/
Vergelijking tijd	Vanaf 2005
Frequentie en stiptheid	Jaarlijks, per kwartaal beschikbaar
Laatst gewijzigd	6/01/2011
Meetmethode	Een RIA is een gestructureerde analyse van de beoogde doelstellingen en van de verwachte positieve en negatieve effecten van een voorgenomen regelgeving in vergelijking met alternatieven. De dienst Wetsmatiging controleert de RIA's en geeft ze een score. De Dienst wetsmatiging heeft een handleiding uitgewerkt. Vanaf 1 januari 2005 is de reguleringsimpactanalyse (RIA) verplicht.
Bron data	Dienst Wetmatiging
Meer informatie	www.wetsmatiging.be

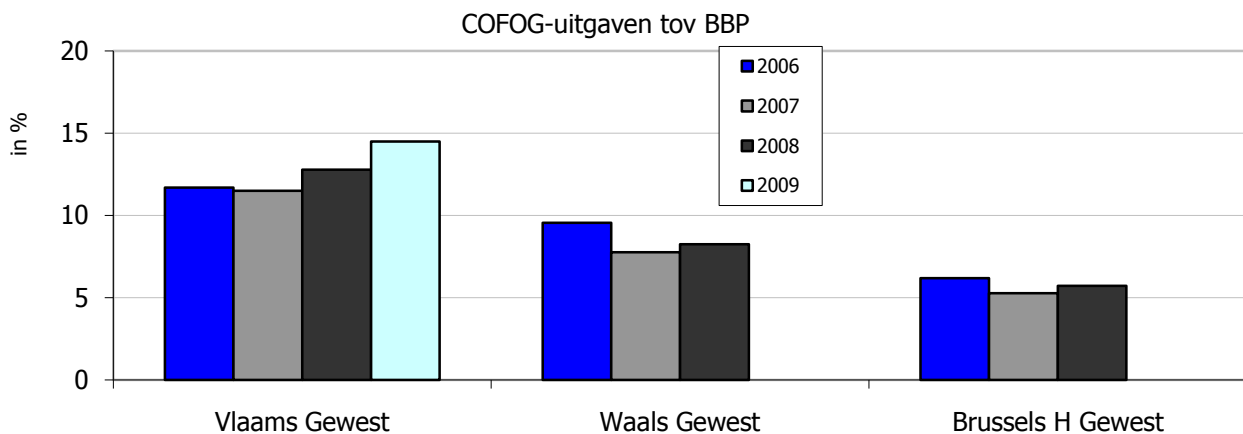
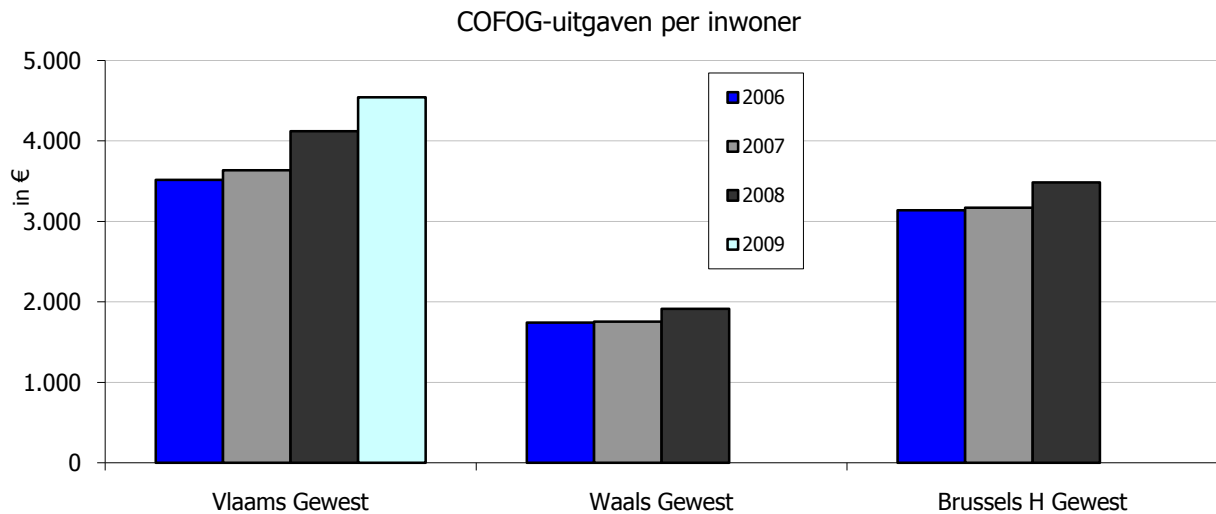
Aantal regelgevingsdossiers die voldoen aan kwaliteitsvereisten

jaar	aantal	aandeel
2005	110 op 157	70,1
2006	107 op 134	79,9
2007	60 op 77	77,9
2008	90 op 97	92,8
2009	39 op 41	95,1
2010	23 op 26	88,5

Bespreking

Het aantal gunstig beoordeelde regelgevingsdossiers van de Vlaamse overheid stijgt sinds de nulmeting in 2005. Het aantal dossiers kent wel een dalende trend, waardoor een ongunstig beoordeeld dossier relatief zwaarder doorweegt in het totaalpercentage.

Doelstelling	18.3.1 De Vlaamse overheid werkt op korte termijn een set van outputgerichte indicatoren uit, die de kwaliteit en kwantiteit, de efficiëntie én de relatie tussen alle dimensies van het overheidsingrijpen kan opvolgen, evalueren en zo nodig in overleg met de betrokkenen bijsturen.
Kernindicatoren	Overheidsuitgaven, evolutie in de tijd, in % BBP en per inwoner in het Vlaamse, Waalse en Brusselse Hoofdstedelijke Gewest volgens COFOG-classificatie.
Definitie	<p>instanties werd bepaald. De overheidsuitgaven worden verdeeld naar functie (gezondheid, onderwijs, ...) en niet meer volgens organogram van de overheid. Dit laat een betere vergelijking in de tijd en ruimte toe, zeker als de overheid haar diensten reorganiseert (de functies blijven immers dezelfde). De eenheden van de COFOG-classificatie zijn de verrichtingen. Dat betekent dat elke aankoop, uitbetaling van loon, overdracht, lening of andere uitgave een code moet krijgen overeenstemmend met de functie die bij de verrichting hoort.</p> <p>Algemeen overheidsbestuur bevat volgens COFOG de uitvoerende en wetgevende organen, financiële en fiscale zaken, buitenlandse zaken, hulp aan het buitenland, algemene dienstverlening (gecentraliseerd), zuiver wetenschappelijk onderzoek, onderzoek en ontwikkeling algemeen overheidsbestuur, verrichtingen op het gebied van de overheidschulden en overdracht van algemene aard tussen overheidsbesturen.</p>
Streefwaarde	Geen expliciete streefwaarde
Dimensies	Euro per inwoner, % BBP
Vergelijking ruimte	Vlaams Gewest, Waals Gewest, Brussels H Gewest
Vergelijking tijd	2006, 2007, 2008, 2009 (behalve Waals en Brussels H Gewest)
Frequentie en stiptheid	Jaarlijks. De data voor jaar T zijn beschikbaar in T+1.
Laatst gewijzigd	2/12/2010
Meetmethode	Administratieve registratie.
Bron data	Agentschap Centrale Accounting (Vlaams Gewest), Algemene Gegevensbank FOD Begroting (Waals en Brussels H Gewest)
Meer informatie	http://www.begroting.be/portal/page/portal/INTERNET_pagegroup/INTERNET_hergroepering/TAB149685/COFOG%201998%20-%20VERS%202%20NL%2005.07.01.pdf

Bespreking

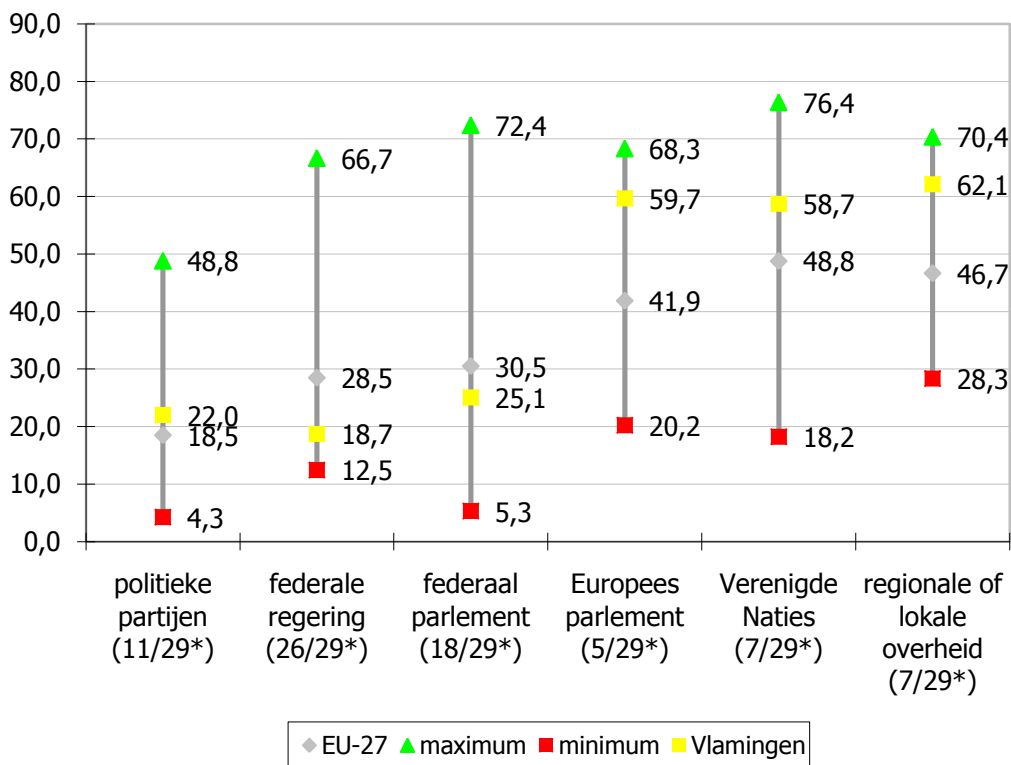
De totale COFOG-uitgaven in het Vlaamse Gewest evolueerden van 3.500 euro per inwoner in 2006 naar 4.500 euro in 2009. De uitgaven in de overige gewesten liggen duidelijk lager. In het Waalse Gewest evolueerden de uitgaven van 1.750 euro per inwoner in 2006 tot 1.900 euro in 2008. De uitgaven in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest liggen hoger dan het in het Waalse Gewest : ze evolueren van 3.000 euro per inwoner tot 3.5000 euro per inwoner.

De totale Vlaamse COFOG-uitgaven waren in 2009 goed voor 14,5% van het BBP. Ook uitgedrukt in termen van BBP nemen de uitgaven nog toe, zelfs in de crisisjaren 2008 en 2009. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest stabiliseerden de uitgaven zich op 6% van het BBP. Het BBP blijft in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zeer hoog. In het Waalse Gewest is sprake van een lichte daling in 2007 en 2008 (8% BBP) ten opzichte van 2006 (10%).

Naar COFOG-domeinen (euro per inw.) geeft het Vlaamse Gewest het minste uit aan Algemeen Bestuur: 26% tegenover 35% in het Waalse Gewest en 42% in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Onderwijs is de grootste uitgavenpost voor Vlaanderen (34%). In de twee overige gewesten zijn economische zaken (42% en 38%) de grootste uitgavenposten na Algemeen Bestuur.

Doelstelling	18.3.2 De Vlaamse overheid werkt op korte termijn een set van outputgerichte indicatoren uit, die de kwaliteit en kwantiteit, de efficiëntie en de relatie tussen alle dimensies van het overheidsoptreden kan opvolgen, evalueren en zo nodig in overleg met de betrokkenen kan bijsturen.
Kernindicator	Vertrouwen in overheidsinstellingen: internationaal vergeleken
Definitie	Het percentage van de bevolking dat vertrouwen stelt in overheidsinstellingen. Het percentage geeft het aantal Vlamingen weer dat vertrouwen stelt. Hett percentage wordt vergeleken met de minimum- en maximumwaarde binnen de Europese landen. Het Vlaamse cijfer wordt ook afgezet ten opzichte van het Europese gemiddelde. Bij de benaming van de instelling wordt ook de ranking van Vlaanderen aangegeven. Sinds 2010 meet de Eurobarometer ook het vertrouwen in regionale en lokale overheden.
Streefwaarde	Toename vertrouwen, bij top van EU-landen
Dimensies	
Vergelijking ruimte	Europese Unie
Vergelijking tijd	2008 - 2010
Frequentie en stiptheid	wisselend
Laatst gewijzigd	21/01/2010
Meetmethode	Face to face survey in lidstaten EU. Voor België ca. 1.000 respondenten waarvan ca. 600 Nederlandstaligen.
Bron data	Eurobarometer
Meer informatie	http://ec.europa.eu/public_opinion/standard_en.htm

Vertrouwen in instellingen

* ranking

Bespreking

Het vertrouwen van de Vlamingen ligt in de lente 2010, juist voor de federale parlementsverkiezingen, zowel voor de politieke partijen als voor de federale regering en het federale parlement onder het EU27 gemiddelde.

Internationale instellingen scores in Vlaanderen doorgaans heel wat hoger. Dit is ook in 2010 het geval.

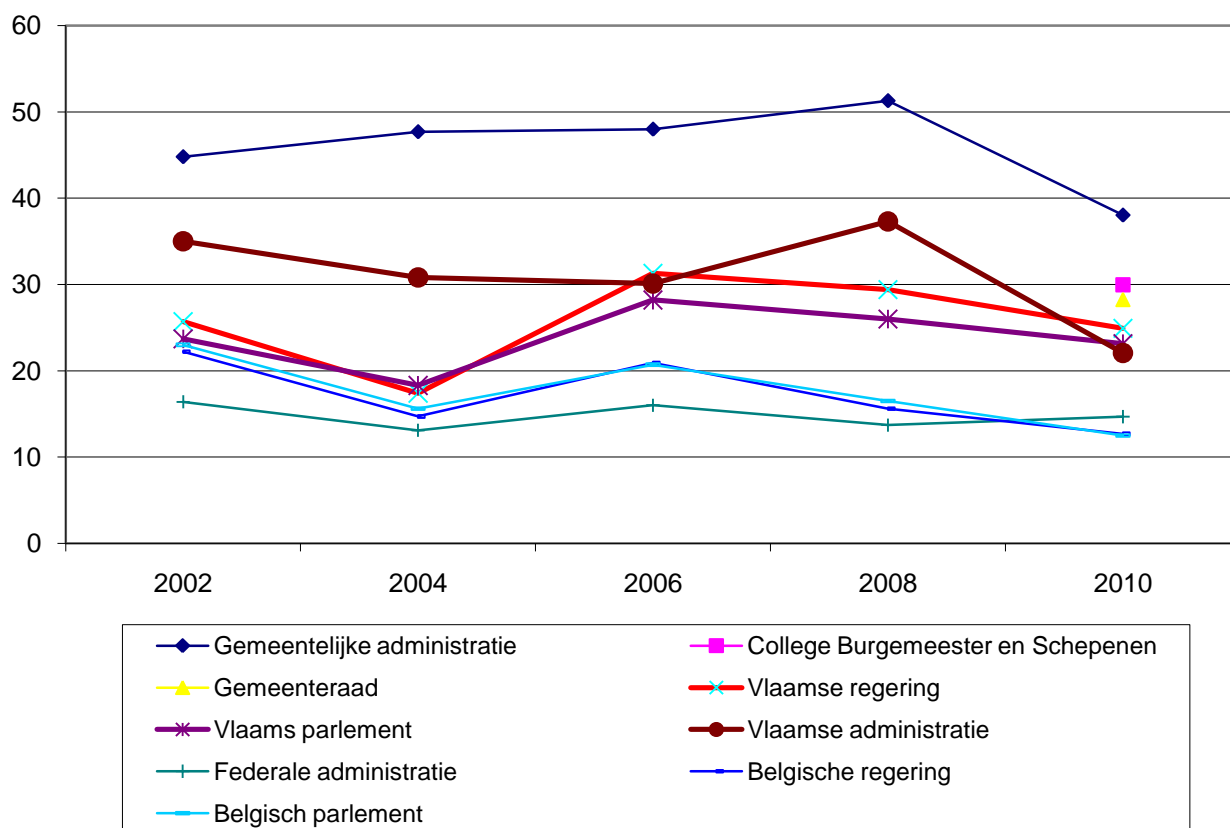
Voor het eerst werd in 2010 ook het vertrouwen in de regionale of lokale overheid gemeten. Een onderscheid tussen het lokale en regionale niveau is spijtig genoeg op basis van EB data niet mogelijk. Hoe dan ook is duidelijk dat de Vlaming daar heel wat meer vertrouwen in heeft.

Vooral de positie van de federale overheid schommelt heel sterk. In 2004 scoorde ze zwak (16de plaats), het vertrouwen steeg in 2006 (7de plaats) maar ondertussen is er een zeer forse terugval (11de in 2008 en 26 ste plaats in 2010). In de Franse Gemeenschap liggen de scores voor de federale instellingen hoger dan in Vlaanderen: federale regering (27,2%) en federaal parlement (31,6%).

De scores op basis van Eurobarometergegevens liggen opmerkelijk hoger dan deze op basis van SCV-survey. Dit heeft alles te maken met de wijze van bevraging. Bij Eurobarometer kan men enkel aangeven vertrouwen of geen vertrouwen te hebben. In de SCV-survey heeft men vijf antwoordmogelijkheden van helemaal geen vertrouwen tot zeer veel vertrouwen.

Doelstelling	18.3.3 De Vlaamse overheid werkt op korte termijn een set van outputgerichte indicatoren uit, die de kwaliteit en kwantiteit, de efficiëntie en de relatie tussen alle dimensies van het overheidsoptreden kan opvolgen, evalueren en zo nodig in overleg met de betrokkenen kan bijsturen.
Kernindicator	Vertrouwen in overheidsinstellingen op verschillende niveaus
Definitie	Het percentage van de bevolking dat vertrouwen stelt in overheidsinstellingen
Streefwaarde	Toename
Dimensies	Lokaal, Vlaams, federaal
Vergelijking ruimte	
Vergelijking tijd	Sinds 2008
Frequentie en stiptheid	Tweejaarlijks
Laatst gewijzigd	21/01/2011
Meetmethode	Face to face enquête met de vraag hoeveel vertrouwen men heeft in de verschillende instellingen. Het weergegeven percentage slaat op diegenen die veel tot zeer veel vertrouwen hebben.
Bron data	SCV-survey
Meer informatie	http://aps.vlaanderen.be/sgml/largereeksen/1069.htm

Vertrouwen in overheden

Bespreking

Bij de interpretatie van de resultaten dient men er rekening mee te houden dat circa de helft van de respondenten geen uitgesproken mening heeft; ze geven aan niet veel en niet weinig vertrouwen te hebben.

Het vertrouwen in de federale instellingen is reeds jaren minimaal. Het vertrouwen in alle overige overheidsinstellingen is sinds 2008 fors gedaald. De bevolking blijft nog het meeste vertrouwen hebben in de lokale overheid. De lokale administratie vindt de bevolking het meest te vertrouwen. Het vertrouwen in de Vlaamse administratie is fors gedaald. In 2010 ligt het vertrouwen in de Vlaamse Regering iets hoger. In vergelijking met het federale parlement scoort het Vlaams Parlement relatief beter.

Het wantrouwen is het grootste tegenover de federale regering en het federale parlement. Ongeveer 40% stelt er geen tot helemaal geen vertrouwen in te hebben. Voor de Vlaamse instellingen (regering, parlement en administratie) loopt dit terug tot een kwart van de bevolking. Op het lokale niveau is het wantrouwen het laagste. Voor gemeenteraad en college blijft het nog een kwart, voor de lokale administratie loopt dit terug tot minder dan een vijfde van de bevolking.

Doelstelling	18.3.4 De Vlaamse overheid werkt op korte termijn een set van outputgerichte indicatoren uit, die de kwaliteit en kwantiteit, de efficiëntie en de relatie tussen alle dimensies van het overheidsoptreden kan opvolgen, evalueren en zo nodig in overleg met de betrokkenen kan bijsturen.
Kernindicator	Tevredenheid van burgers met voorzieningen: algemene perceptie op niveau Vlaamse bevolking
Definitie	Mate van tevredenheid van de bevolking met diverse voorzieningen
Streefwaarde	Stijging tegenover nulmeting (2007)
Dimensies	/
Vergelijking ruimte	/
Vergelijking tijd	Nulmeting 2007, vervolgmeting in 2010
Frequentie en stiptheid	tweejaarlijks
Laatst gewijzigd	
Meetmethode	Face to face survey bij de Vlaamse bevolking tussen 18 en 85 jaar
Bron data	SCV-survey
Meer informatie	http://www4.vlaanderen.be/dar/svr/Enquetes/Pages/Enquetes.aspx

Tevredenheid met voorzieningen, in %.

	2010		2007		verschil	
	ontevreden	tevreden	ontevreden	tevreden	ontevreden	tevreden
huisvuilvoorzieningen	4,8	85,2	8,9	82,0	-4,1	3,2
culturele voorzieningen	2,9	79,0	2,6	82,5	0,4	-3,6
onderwijs	6,8	73,4	6,9	78,0	-0,1	-4,5
gezondheidsvoorzieningen	7,4	72,0	6,6	77,6	0,8	-5,5
openbaar groen	7,2	71,6	7,9	76,2	-0,7	-4,6
sportvoorzieningen	4,8	70,7	6,4	74,7	-1,6	-4,0
openbaar vervoer	18,5	53,8	15,9	62,2	2,7	-8,4
jongerenvoorzieningen	10,5	52,1	10,9	58,3	-0,4	-6,2
bejaardenvoorzieningen	16,5	51,4	20,2	50,8	-3,7	0,6
kinderopvang	11,3	48,8	13,8	50,3	-2,5	-1,5
begeleiding werklozen	24,5	31,2	22,7	41,3	1,8	-10,2
staat fiets- en voetpaden	46,2	27,8	39,4	38,3	6,7	-10,6
opvang en begeleiding armen	36,5	20,5	35,0	26,2	1,5	-5,7
opvang en begeleiding vreemdelingen	32,8	20,0	28,3	26,7	4,5	-6,7
staat wegen	55,7	16,8	30,1	41,9	25,7	-25,1

Bespreking

In vergelijking met 2007 is de tevredenheid van de bevolking met een reeks voorzieningen er op achteruit gegaan.

De tevredenheid van de bevolking blijft ook in 2010 sterk afhankelijk van de aard van de voorziening. De rangorde blijft - op de staat van de wegen na - vrijwel dezelfde. Hoogste scores voor huisvuil- en culturele voorzieningen. Openbaar vervoer, jongeren-, bejaardenvoorzieningen en kinderopvang kunnen nog rekenen op de tevredenheid van de helft van de bevolking. Begeleiding en opvang van werklozen, armen en vreemdelingen lokken heel wat ontevredenheid uit. Dit is ook het geval voor de staat van de fiets- en voetpaden maar vooral van de wegen. De ontevredenheid rond de laatste voorzieningen is fors toegenomen. Ook de tevredenheid over het openbaar vervoer en jongerenvoorzieningen kent een zware terugval.

Vrouwen zijn kritischer als het over gezondheidsvoorzieningen en de verschillende opvangvormen gaat, mannen zijn dan weer minder tevreden over jongerenvoorzieningen, openbaar groen maar vooral over de staat van de fietspaden en de wegen.